

единъ народъ небето ще се отвори и тѣ ще чуятъ гласъ отъ Царя на царетѣ, който ще ги повика при себе си да вкусятъ висшето блаженство на рая. Тържественото възлизане на тѣзи мъченици—светци къмъ небето ще възвѣстятъ колоколнитѣ звукове отъ светата обителъ, съзидана отъ коститѣ и кръвта на тѣхнитѣ тѣла. Единъ гласъ ще се разнесе далеко по височинитѣ, а долу отъ всичкитѣ краища на признателна България ще се чуе единодушенъ възторженъ викъ :

„Да живѣе Н. И. В. Руския Императоръ и достойния неговъ прѣдставитель.

„Да живѣе братския руски народъ!“

На 15 септемврий, рускитѣ синове герои бѣха вече на връха на „св. Никола“—Шипченска височина; тукъ въ това свещено мѣсто, чувствуваше се като да се таи оная висша сила, зародена при смъртния стонъ на хилядитѣ прострѣляни, издихающи борци, която се развила и укрѣпнала, за да се създаде храмъ-паметникъ на Шипка, около който въ тоя часъ се движило едно стохилядно множество, за да почете великата паметъ на славнитѣ герои за свободата на родната земя.

Въ тоя день, 15 септемврий, се извърши освещението на храма — паметникъ въ Шипка, вдигнатъ отъ освободителитѣ. А слѣдъ освещението на храма, Държавниятъ Глава отъ името на българския народъ, въ врѣме на обѣда гала, даденъ въ семинарията, е произнесълъ слѣдната изрядна рѣчь съ историческо и назидателно значение :

„Ваше Императорско Височество,

„Прѣди двадесетъ и петъ години на това мѣсто се разиграваше оная кървава драма, отъ която блѣсна